

170

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 kwietnia 1947 r.

o uregulowaniu spraw związanych z przejęciem przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych — Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych i Kasy Strażackiej w Poznaniu.

Na podstawie art. 7 ust. 2 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o uregulowaniu ubezpieczeń rzeczowych i osobowych (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 23) zarządzam, co następuje:

§ 1. Używany w niniejszym rozporządzeniu skrót „P.Z.U.W.” oznacza „Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie”, skrót zaś „Z.U.W.” — „Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu”.

§ 2. 1. Przejęcie przez P.Z.U.W. — Z.U.W. i Kasy Strażackiej w Poznaniu nastąpi według bilansu zamknięcia na dzień 31 grudnia 1946 r. Wszystkie czynności prawne Z.U.W. i Kasy Strażackiej w Poznaniu, dokonane w czasie od dnia 1 stycznia 1947 r. do dnia faktycznego przejęcia obu tych zakładów ubezpieczeń przez P.Z.U.W., uważa się za zdziałane w imieniu i na rachunek P.Z.U.W.

2. Dotychczasowe władze Z.U.W. i Kasy Strażackiej w Poznaniu obowiązane są przekazać protokółarnie w terminie oznaczonym przez władzę nadzorczą wszystkie akta i mienie tych zakładów władzom P.Z.U.W.

3. P.Z.U.W. jest obowiązany w terminie do dnia 31 maja 1947 r. powołać do życia w miejsce dotychczasowych organów Z.U.W. — oddziały wojewódzkie oraz inspektoraty powiatowe P.Z.U.W.

§ 3. 1. Położone na terenie działania Z.U.W. budowle, podlegające w myśl art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o uregulowaniu ubezpieczeń rzeczowych i osobowych (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 23) przymusowi ubezpieczenia od ognia, uważa się za ubezpieczone przez P.Z.U.W. w przymusowym ubezpieczeniu budowli od ognia, poczynając od 1947 r. Jeżeli budowle te były umownie ubezpieczone w Z.U.W., umowy ubezpieczenia wygasają z chwilą objęcia tych budowli przymusem ubezpieczenia od ognia. Nadpłacone na skutek wygaśnięcia umów składki ubezpieczeniowe podlegają zaliczeniu na poczet składki

ubezpieczeniowej z tytułu przymusowego ubezpieczenia budowli od ognia na rok 1947.

2. Przy przymusowym ubezpieczeniu budowli od ognia w myśl ust. 1 ma zastosowanie szacunek ubezpieczeniowy obowiązujący w przymusowym ubezpieczeniu budowli od ognia, o ile dotychczasowy szacunek był niższy od tego szacunku.

3. Na wniosek P.Z.U.W. władza nadzorcza może zezwolić na stosowanie w 1947 r. niższego szacunku ubezpieczeniowego.

§ 4. Umowy ubezpieczenia, obejmujące ryzyko ubezpieczeniowe nie podlegające od dnia 1 stycznia 1947 r. przymusowemu ubezpieczeniu budowli od ognia, zawarte przez Z.U.W. i Kasę Strażacką w Poznaniu, przejmuje P.Z.U.W. na dotychczasowych zasadach i warunkach ubezpieczenia. Zmiana dotychczasowych zasad i warunków ubezpieczenia na zasady i warunki ubezpieczenia P.Z.U.W. może nastąpić w terminie i trybie przewidzianym dla zmiany tych umów.

§ 5. 1. Pracownicy Z.U.W. i Kasy Strażackiej w Poznaniu zatrudnieni w dniu przejęcia obu tych zakładów przez P.Z.U.W. stają się pracownikami P.Z.U.W. na warunkach obowiązujących w P.Z.U.W.

2. P.Z.U.W. zaszereguje przejmowanych pracowników stosownie do sprawowanych przez nich funkcji do właściwych kategorii stanowisk i grup uposażenia, przy czym uposażenie przejętego pracownika nie może być niższe od dotychczas przezeń pobieranego.

3. Pracowników stałych Z.U.W. i Kasy Strażackiej w Poznaniu przejmuje P.Z.U.W. jako pracowników etatowych, zaliczając im do wysługi emerytalnej okres pracy w Z.U.W. i Kasie Strażackiej w Poznaniu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

171

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 kwietnia 1947 r.

o cenach sprzedaży niektórych wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 240), zmienionej rozporząd-

zeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 617), zarządzam, co następuje:

§ 1. W uzupełnieniu pkt 1 i zmieniając pkt 2 załącznika do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 grudnia 1946 r. o cenach sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 5, poz. 28), ustala się ceny wyrobów tytoniowych, określone w cenniku, załączonym do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązuj-

ącą od dnia 21 kwietnia 1947 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą punkt 2 cennika załączonego do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 grudnia 1946 r. o cenach sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 5, poz. 28).

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Skarbu z dnia 15 kwiet-
nia 1947 r. (poz. 171).

CENNIK WYROBÓW TYTONIOWYCH POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO.

1. Papierosy:			Cygara:		
bezustnikowe:	Cena za 1 sztukę		Ratuszowe	Cena za 1 sztukę	
Sfinks	10 zł		La Pintura	20 zł	
Zryw	5 zł		Kuba	15 zł	
2. Cygara:	Cena za 1 sztukę		Ligia	12 zł 50 gr	
El Aliento	30 zł		Cigarillos	10 zł	
Kopernik	25 zł		Cygaretki	10 zł	
				7 zł 50 gr.	

172

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 kwietnia 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o poborze scalonego podatku obrotowego od sprzedaży wyrobów elektrotechnicznych.

Na podstawie art. 21 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23) zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 13 marca 1947 r. w sprawie wysokości stawki scalonego podatku obrotowego od sprzedaży wyrobów elektrotechnicznych zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się pobór scalonego podatku obrotowego od sprzedaży wyrobów elektrotechnicznych zarówno nabytych w kraju lub za granicą (importowanych), jak i wytworzonych przez zakłady, zjednoczenia i przedsiębiorstwa, objęte Centralnym Zarządem Przemysłu Elektrotechnicznego Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

2. Do opłacania scalonego podatku obrotowego od sprzedaży wyrobów elektrotechnicznych obowiązana jest Centrala Handlowa Przemysłu Elektrotechnicznego.

§ 3. 1. Scalony podatek wynosi 5% podstawy opodatkowania.

2. Podstawę opodatkowania stanowi obrót w rozumieniu art. 15 ust. 2 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23) osiągnięty przez Centralę Handlową Przemysłu Elektrotechnicznego ze sprzedaży wyrobów elektrotechnicznych.

§ 4. 1. Scalony podatek obrotowy obejmuje wszystkie fazy obrotów wyrobami elektrotechnicznymi, dokonanych przez zakłady,

zjednoczenia i przedsiębiorstwa, objęte Centralnym Zarządem Przemysłu Elektrotechnicznego Ministerstwa Przemysłu i Handlu niezależnie od tego, czy one mają odrębną osobowość prawną.

2. Nie pobiera się oddzielnie podatku obrotowego od tych obrotów wyrobami elektrotechnicznymi, od których został pobrany scalony podatek obrotowy. Przepis ten nie uchybia obowiązkowi nabycia kart rejestracyjnych, określonego w dekreście z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym.

§ 5. 1. Centrala Handlowa Przemysłu Elektrotechnicznego wpłaca scalony podatek obrotowy do terytorialnie właściwego dla niej urzędu rewizyjnego w sposób i w terminach, przewidzianych w dekreście z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym oraz w dekreście z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

2. Centrala Handlowa Przemysłu Elektrotechnicznego obowiązana jest do wpłacania zaliczek na podatek obrotowy, określonych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1946 r. w sprawie obowiązku wpłacania zaliczek na podatek obrotowy (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 51), z zastosowaniem stawki scalonego podatku, ustalonej w § 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Od obrotów osiągniętych przez zakłady, zjednoczenia i przedsiębiorstwa, objęte Centralnym Zarządem Przemysłu Elektrotech-